

opusdei.org

Meditacije: četvrtak trećeg tjedna korizme

Razmišljanja koja nam mogu pomoći u molitvi tijekom korizme.

27.02.2025.

- Priznati vlastite grijehe
 - Iskrenost u ispitu savjesti
 - Ponovno osvajanje slobode
-

„I ISTJERIVAŠE đavla koji bijaše nijem. Kad iziđe đavao, progovori njemak. I mnoštvo se divilo“ (Lk 11,14). Tako nas evanđelist, bez mnogo uvoda, upoznaje s ovim prizorom. Izraz „*nijemi đavao*“ često se koristi u duhovnoj tradiciji Crkve kako bi opisao stanje koje može pogoditi svakog kršćanina: nedostatak iskrenosti. To je problem s kojim se možemo suočiti i u vlastitom životu – teškoća da se suočimo s dijelom sebe koji još nismo osvijetlili Kristovim svjetlom te traženje pomoći za obraćenje koje nam je potrebno.

Budući da je đavao „otac laži“ (Iv 8,44), upotrebljava svu svoju lukavost kako bi nas spriječio da prepoznamo vlastite pogreške.

„Ovdje nailazimo na nešto što nas može prevariti: kada kažemo ‘svi smo grešnici’, kao da kažemo ‘dobro jutro’, nešto što je postalo navika, nešto društveno prihvaćeno, tada

nemamo pravu svijest o grijehu. Ne: ja sam grešnik zbog ovoga, i ovoga, i ovoga drugoga. Istina je uvijek konkretna.“[1] Iskrenost počinje od nas samih. Budući da nismo oslobođeni od zla, moramo ići Gospodinu da nas izliječi. Govoreći o đavlu koji čovjeku oduzima govor, Isus jasno daje do znanja svojim apostolima: „Ovaj se rod ničim drugim ne može izagnati osim molitvom“ (Mk 9,29). Ako se Bogu približimo u jednostavnosti, zazivajući Duha Svetoga, dobit ćemo potrebnu milost da bolje upoznamo sebe i postanemo sličniji Kristu.

SVETI Josemaría snažno je upozoravao na štetu koju može prouzročiti „nijemi đavao“, odnosno nedostatak iskrenosti prema sebi i prema onima koji nam mogu pomoći. [2] To stvara nedostatak čistog zraka

koji stvara istinu i iskrivljuje ne samo našu sposobnost prepoznavanja istine u vlastitom životu, već i u životima i riječima drugih. Vidimo to kod onih koji su nazočili Isusovu čudu. Umjesto da budu zadivljeni, neki su u mnoštvu počeli govoriti da Isus izgoni đavle pomoću Beelzebula, a drugi su tražili „znak s neba“ – paradoksalno, iako su upravo svjedočili pravom čudu.

„Ako nijemi đavao uđe u dušu, uništava sve,“ [3] čak i dobre stvari u čovjekovu životu, čak i čudesna koja Bog izvodi pred njegovim očima. Takva osoba gubi sposobnost da jasno vidi Gospodinovo djelovanje u sebi i u drugima, a može čak i pogrešno tumačiti njegove nakane. Stoga je korisno svaki dan posvetiti nekoliko minuta ispitu savjesti, moleći Duha Svetoga da prosvijetli naše srce i potakne nas da još više ljubimo Boga. Tada ćemo otkriti koliko nas Bog ljubi, jer nas prima

kao otac izgubljenog sina čim priznamo svoje slabosti i grijeh. Zato Crkva svake godine moli: „Gospodine, čuj naše molitve u svojoj milosrdnosti i prosvijetli tamu naših srdaca milošću svoga Sina.“[4]

ISUS u svoju obrani daje objašnjenje koje svatko može razumjeti: svako kraljevstvo u sebi razdijeljeno opustjet će. Nema smisla da Beelzebul djeluje protiv sebe. Gospodin prelazi izravno na središnju točku: čudo koje je upravo izveo znak je da je Božje kraljevstvo došlo. Ono što su ljudi vidjeli potvrda je onoga što je sveti Luka najavio na početku Evanđelja: Isus je Pomazanik Božji koji je došao donijeti slobodu zarobljenima.

Ali možemo se zapitati: čiji su oni bili zarobljenici? Onoga tko je bio jači od

njih: đavlu. Zato Isus nastavlja svoj odgovor ovom slikom: „Dokle god jaki i naoružani čuva svoj stan, u miru je sav njegov posjed. Ali ako dođe jači od njega, svlada ga i otme mu sve njegovo oružje u koje se uzdao, a plijen razdijeli“ (*Lk* 11,21-22). Od prvog grijeha, đavao je držao čovječanstvo u ropstvu. Isus, onaj koji je jači, morao je doći da ga porazi i ljudima vrati njihov najdragocjeniji dar: slobodu.

Prepoznati i istjerati „nijemog đavla“ iz svog života znači zaštititi ovaj veliki dar koji nam je Bog povjerio. Isus sam kaže: „Istina će vas osloboditi“ (*Iv* 8,32). Stoga je iskrenost – prema sebi, prema Bogu i prema drugima – neizostavan dio zadatka koji svi imamo: truditi se svakoga dana ponovno osvojiti svoju slobodu.

Marija, Presveta Bogorodica, najslobodnija od svih žena, puna

milosti, pomoći će nam da uvijek živimo u slobodi djece Božje.

[1] Papa Franjo, Homilija, 29. travnja 2020.

[2] Usp. Sveti Josemaría, *Prijatelji Božji*, br. 188.

[3] *Ibid.*

[4] Drugi ponedjeljak Došašća, Zajednička molitva.

pdf | document generated
automatically from <https://opusdei.org/hr-hr/article/meditacije-cetvrtak-treceg-tjedna-korizme/> (26.03.2025.)